

نگته بازی

دشمن راه دورم...

در روزی که استقلال محکوم به پیروزی بود و نمایش خوبی هم در برابر نساجی ارائه داد، نهایتاً ۲ تیم به تساوی یک-یک رضایت دادند. نقطه عطف مسابقه که همه چیز را تغییر داد، شوت استثنایی ایوب کلاتری از روی ضربه ایستگاهی بود. یک گل تروتمیز و به یادماندنی که نتیجه بازی را به تساوی کشاند و باعث شد آبی‌ها با تلخکامی به خانه برگردند. کلاتری یکی از آن بازیکنان خوب و ثابت لیگ برتر است که همیشه کمتر در مورد او صحبت شده؛ هافبک ۳۲ ساله شیرازی مخصوصاً در زدن ضربات راه دور مهارت دارد. او در بازی امسال با پرسپولیس هم یک گل از روی ضربه ایستگاهی زد، هر چند شاکار این بازیکن گل راه دوری بود که در لیگ یازدهم وارد دروازه حسین هوشیار و سرخپوشان کرد.

چه کار می کنی سجاد؟

البته که افت و خیز در دنیای فوتبال طبیعی است و احتمال دارد برای هر بازیکنی رخ بدهد. با این حال شکل اتفاقاتی که برای سجاد شهباززاده افتاده واقعا عجیب و غریب است. این بازیکن ۴ فصل پیش با عدد بسیار چشمگیر ۳۰ گل فاتح کفش طلای فوتبال ایران شد؛ از همان زمان باشگاه پرسپولیس و استقلال برای جذب این بازیکن از سپاهان وارد جدال شدند و نهایتاً سجاد با یک فصل تاخیر به جمع آبی پوشان برگشت اما نمایش او در این فصل فاجعه‌بار و غیر قابل دفاع بوده است. ۲۱ هفته و صفر گل؛ چطور می توان چنین آمار را هضم کرد؟ این مدت انتقادات از شهباززاده زیاد بوده و بعد از بازی با نساجی و آن موقعیت درخشانی که سجاد در آخرین دقیق خراب کرد، این اعتراض‌ها به اوج رسیده است.

کدام بازی را دیدی؟

راستش این است که ما خودمان هم دوست نداریم در این ستون اینقدر در مورد حمید مطهری بنویسیم اما چه کنیم که استاد امان نمی دهد. سرمربی نساجی بعد از تساوی یک- یک تیمش برابر استقلال گفت: «از نتیجه راضی نیستم، چرا که حق مان برد بود.» البته که بازی با استقلال برای هر تیمی سخت است و نساجی هم ماموریت دشواری در پیش داشت اما خوشحال می شویم بدانیم حمیدخان براساس کدام پارامترها مدعی است تیشم لیاقبت پیروزی در این بازی را داشته؟ همه دیدند که استقلال مخصوصاً در نیمه اول تیم برتر میدان بود و فوق العاده بازی کرد. این تیم ۳ بار هم تیسر دروازه میزبان را لرزاند و فقط به خاطر گل استثنایی کلاتری بر دراز دست داد. بنابراین تصور می کنیم مطهری در حال تماشای مسابقه دیگری بوده است!

آمار بازی

متربیکا

رضا اسدی این هفته ۹ گل برای تراکتور زد و یک پاس گل هم داد تا هم عنوان برترین بازیکن هفته را به دست بیاورد و هم خودش را به صدر جدول گلزنان برساند. هافبک تراکتور که از زمان آمدن پاکو خمس به خط حمله نقل مکان کرده به خوبی در این پست جواب داده و حالا بالاتر از همه مهاجمان لیگ ایستاده است. او در آیدان فقط ۲ بار در موقعیت ضربه زنی قرار گرفت که هر ۲ بار موفق به گلزنی شد. ۲ پاس کلیدی هم داد و در مجموع از سایت متریکا نمره ۹.۳۷ را دریافت کرد. اسدی در این فصل سابقه دریافت نمره کامل ۱۰ را هم داشته که آن نمره را بعد از هت تریک مقابل ذوب آهن به دست آورد.

بهترین بازیکن دیدار سپاهان و آلومنیوم، امید نورافکن بود که تک گل تیمش را ساخت و مثل همیشه نمره خوبی از سایت متریکا گرفت. نورافکن در این میدان یک شوت داخل چار جوب و ۲ پاس کلیدی داشت و دقت پاس او هم ۸۰ درصد بود که به خاطر پاس های ریسکی اش کم از سایر هافبک های سپاهان بوده است. امید در مجموع به نمره ۷.۹۷ رسید و در مسابقه ای که هیچ بازیکنی نمره بالاتر از ۸ نگرفت، به عنوان برترین بازیکن زمین برگزیده شد. دومین بازیکن برتر این میدان هم محمود قاندر حتمی گلزن آلومنیوم بود که تنها ضربه اش به سمت دروازه سپاهان تبدیل به گل شد و با نمره ۷.۸۷ بازی را تمام کرد.

در بازی روز سه شنبه استقلال و نساجی، آبی ها آنقدر موقعیت از دست دادند که در نهایت علیرضا حقیقی بهترین بازیکن زمین شد. حقیقی در همان دقیق اول بازی ۲ بار با خوش شانسی محض و یکبار هم با واکنش به موقع خودش از گل خورن گریخت تا موج حملات اولیه استقلال بالاخره فروکش کند و قائمشهری هانفسی به راحتی بکشد. استقلالی ها در این میدان ۲۵ شوت زدند که فقط ۴ شوت آنها داخل چار جوب بود و دروازه بان نساجی با مهار سه چهارم این شوت ها نمره ۷.۹۳ گرفت و برترین بازیکن میدان شد. بعد از حقیقی، به ترتیب ارسالن مطهری (۷.۸۷)، ایوب کلاتری (۷.۸۱) و آرش رضاموند (۷.۶۰) بازیکنان برتر این میدان بودند. ضعیف ترین بازیکن زمین از دید متریکا هم امیرمهدی جانملکی مدافع نساجی بود که با اشتباهش پایه گذار گل استقلال شد و نمره ۶.۲۸ گرفت.

مدیران اعاانه بگیر

اگر قرار است مردم یا دولت پول بدهند، پس خاصیت مدیران باشگاه‌ها چیست؟ کسی می داند؟

پول مردم در گروی فوتبال‌بایست‌ها؟

و باز هم کلیشه اعلام شماره حساب؛ شعبده استقلال برای صاف کردن بدهی‌ها

همه می دانند که باشگاه استقلال با مشکلات مالی چشمگیری مواجه است. این تیم که در دوران مدیریت مصطفی آجورلو بسیار گران بسته شد، حالا با تعهدات مالی سنگینی مواجه است و از سوی دیگر پرونده برخی طلبکاران خارجی به خصوص آندرو استراماچونی کمر باشگاه را خم کرده است. در چنین شرایطی مدیران فعلی آبی پوشان و از جمله شخص علی فتح الله زاده، رو به استفاده از ترفندی کهنه و قدیمی آورده‌اند و به دنبال آن هستند که از کمک‌های مالی هواداران برای بهبود وضعیت استفاده کنند. در همین راستا باشگاه استقلال به‌طور رسمی شماره حساب خود را منتشر کرد تا هر هواداری که دلش می خواهد به تیم محبوبش کمک کند، به این حساب پول بریزد.

چنین فرمولی تا به حال بارها در فوتبال ایران آزمایش شده و اغلب هم شکست خورده است. اگر چه مردم پرسپولیس و استقلال را دوست دارند، اما این هرگز دلیل موچیی نیست برای آنکه هر زمان مشکلی به‌وجود آمد و کفگیر به ته دیگ خورد، سریع سراغ دریافت پول از آنها به شکل مستقیم برویم. همه جای دنیا، در حقیقت باشگاه‌ها با پول مردم اداره می‌شوند اما این کار به شکل غیر مستقیم و سود بردن هر دو طرف از یکدیگر انجام می‌شود؛ به‌عنوان مثال هواداران سهام باشگاه را می‌خرند و سود می‌کنند یا از محصولات و خدمات ارائه شده از سوی تیم بهره‌مند می‌شوند. این یعنی پول می‌دهند و در ازای آن چیزی دریافت می‌کنند، نه اینکه به شکل خیریه فقط دسترنج خودشان را به حساب باشگاه بریزند و حتی از کم و کیف هزینه شدن آن هم باخبر نباشند.

آنچه اما استراتژی اخیر استقلال را در این زمینه بیشتر از قبل زیر سؤال می‌برد، وضعیت اقتصادی کشور است؛ جایی که همه می‌دانیم مردم با چه مشکلاتی مواجه هستند و شاید هرگز شایسته نباشد که دارایی خود را برای بر شدن حساب ستاره‌های فوتبال در اختیار باشگاه قرار بدهند. بروید ببینید همه جای دنیا چه می‌کنند، همان روش را در پیش بگیرید. دست‌تان را از جیب مردم بیرون بیاورید لطفا!

بهر روز رسایی | باشگاه‌داری دولتی در فوتبال ایران یعنی بازی دوسر بخت؛ معامله‌ای که در آن همه نارضی و زیان کار هستند. نه مردم رضایت دارند، نه امورات خوب می‌چرخد و نه خود این موضوع به سود دولت است. دولت پول می‌دهد و مسئولیت قبول می‌کند؛ اگر تیم برنده باشد که امتیازش مال مری و بازیکن است اما اگر تیم بازنده شود، بدویبراه‌هایش را دولت باید بپوشد. در نتیجه خصوصی سازی واقعی باشگاه‌ها و مخصوصاً تیم‌های پروادار مثل پرسپولیس و استقلال بسیار ضروری است. برای اثبات این

ادعا کافی است تنها تیم‌نگاهی به شرایط امروز ساختی‌های پایتخت ببینید؛ یکی پول هتل ندارد بدهد و دیگری برای رفع بحران و بدهی‌ها، شماره حساب اعلام می‌کند تا از مردم پول بگیرد. آیا اینها در شأن دولت و تیم‌های پروادار ماست؟ هرگز. بیایید سراغ همین آخری برویم؛ رفتار دون‌شان و غیر حرفه‌ای باشگاه استقلال در اعلام شمار حساب و تلاش برای جمع آوری اعانه، به راستی کی قرار است بساط این فرمول هزار بار آزموده شده که آبرو و حیثیت باشگاه‌ها را هم می‌برد، برچیده شود؟

تصورت‌های: دست‌های خالی

اگر از مناقات این رفتار با موازین حرفه‌ای بگیریم، کل فلسفه شماره حساب دادن پرسپولیس و استقلال به هواداران خود، براساس یک استدلال بنا نهاده شده است. به زبان ساده همیشه این سوء تفاهم وجود داشته که هر یک از این تیم‌ها ۲۰۰ یا حتی ۴۰۰ میلیون هوادار دارند. نه اینکه سرخانی‌ها محبوب نباشند؛ نه، اصلا بر مکنش لعنت، اما چنین اعداد و ارقامی هرگز راستی‌آزمایی نشده و همیشه در حد حدس و گمان مطرح بوده است. الان کف ادعاهای باشگاه این است که هر کدام ۲۰ میلیون هوادار دارند. یعنی در کل مملکت از هر ۲ نفر، یک نفر را طرفدار پرسپولیس است یا هوادار استقلال. در حالی که واقعا اینطور نیست. خیلی‌ها اسما طر فدار ورزش نیستند یا ممکن است رشته‌های غیر از فوتبال را دوست داشته باشند یا خواه‌تیمی غیر از سرخانی‌ها باشند. مشکل ما در این مملکت این است که خیلی از آقایان درک درستی از «عدد» ندارند. در نتیجه فکر می‌کنند ۵۰ میلیون هوادار دارند و بعد حساب می‌کنند اگر ۵ میلیون از اینها نفری ۱۰۰ هزار تومان بدهند، ۵۰۰ میلیارد تومان پول جمع می‌شود. واقعیت اما چیز دیگری است. این دو تیم نه آنقدر هوادار دارند و نه طرفداران واقعی‌شان حاضرند چنین پول‌هایی از جیب بدهند. در نتیجه اغلب اوقات که شماره حساب اعلام شده، مبلغ چندانی جمع نشده است. همین ۳ سال پیش در پروژه‌های مشابه، جمع کمک‌های مالی هواداران استقلال به ۱۵۰ میلیون تومان هم نرسید. پرسپولیس هم همین است. مردم به اندازه کافی گرفتار هستند و تازه قبل از دست به جیب شدن، باید توجیه شوند که چرا این کار را می‌کنند.

آدرس اشتباهی نرودید

پول جمع کردن و صدفه گرفتن از مردم خطاست. مدیران فوتبال ما باید در زمین درست بجنگند یا همه وجود همدل شوند و دنبال اعاده حق بخش ثلویزونی بروند، تبلیغات محتملی را واقعی‌سازی کنند، فروشگاه‌ها و رستوران‌های زمین‌های راه بیندازند و کارهایی شبیه این انجام بدهند. بله؛ می‌فهمیم که سخت است و مخصوصاً با توجه به تغییرات مدیریتی شدید در پرسپولیس و استقلال، چنین پروژه‌هایی اصلا غیر ممکن به نظر می‌رسد. راهش اما همین است، و گرنه پول گرفتن از دست مردم فقط باعث فرساری و بی‌آبرویی می‌شود و نتیجه مادی چندانی هم ندارد. تازه اگر قرار است شماره حساب اعلام کنید و پول در بیاورید، هر شهروند ساده‌ای می‌تواند مدیر عامل پرسپولیس و استقلال شود. شما چرا از مزایای مادی و معنوی این مناصب برخوردار می‌شوید؟

دنیای وارونه

باشگاهی که می‌خواست برای پیشکسوتان خانه بسازد، حالا دنبال کمک‌های مردمی است

اگر می‌خواهید بدانید شرایط مدیریتی در فوتبال ایران تا چه اندازه فائتزی و دور از واقعیت به نظر می‌رسد، کافی است فقط نیم‌نگاهی به شرایط باشگاه استقلال در یکی، دو سال اخیر ببیند. این باشگاه در دوران مدیریت مصطفی آجورلو کلی ادعای بزرگ داشت: از اینکه فلان می‌کنیم و بهمان می‌کنیم و سایر ماجراها. یکی از وعده‌هایی که مدیر عامل وقت استقلال داد، این بود که برای پیشکسوتان باشگاه خانه می‌سازد و آنها را صاحب مسکن می‌کند. از همان زمان به وضوح روشن بود که چنین اتفاقی رخ نخواهد داد و همه اینها وعده‌وو وعید بی پشتوانه است. با این حال برخی پیشکسوتان به ماجرا دل بستند که نتیجه چندانی برای آنها نداشت.

حالا و تقریبا یک‌سال بعد از آن ماجرا، علی فتح‌الله زاده مدیر عامل فعلی باشگاه برای پرداخت بدهی‌ها راهی پیدا نکرده جز آنکه شماره حساب بانکی اعلام کند و چشم به کمک‌های مردمی بدوزد. این یعنی باشگاهی که تا پار سال می‌خواست از سر ساخت پیشکسوتان مسکن را صاحب مسکن کند، حالا امور روزانه خودش را هم نمی‌تواند رتق و فتق کند! فوتبال ایران دقیقا چنین جایی است؛ جایی در دنیای وارونه که هیچ چیز شر را نباید چندان جدی گرفت. حتی اگر شما یک هزار مدرد صد طرح دقیق و کار شناسی همه داشته باشی، تزلزل و بی‌ثباتی مدیریتی آنقدر زیاد است که فرصتی برای اجرای آن باقی نمی‌ماند.

زلزله زده، از ناحیه جیب!

۶۵۰ میلیون تومان بود. این در حالی بود که باشگاه تصور می‌کرد حدود ۵ میلیارد تومان از این راه به دست خواهد آورد! این طرح در آن مقطع فقط یک ذهن نظرات پرسپولیس را برآورده کرد.

هر هوادار، یک تومان!

این طرح که اگر هر هوادار «هزار تومان» به تیم کمک کند، مشکلات مالی استقلال و پرسپولیس حل می‌شود، بیشتر به یک شوخی شباهت دارد؛ چرا که در عمل چنین چیزی ممکن نیست. سال ۹۶ استقلال‌ها راه پرسپولیس را دنبال کردند و با درج شماره کارت برای حساب هواداری، امیدوار بودند که حداقل مثل رقیب سنتی ۶۰۰ میلیون درآمد از این راه کسب کنند. مجموع کمک‌های مردمی استقلال‌ها در آن سال به ۴۰ میلیون تومان رسید! اگر با فرض مدیران استقلال بپذیریم که این تیم ۴۰ میلیون هوادار دارد، باید گفت که هر هوادار به‌طور میانگین یک تومان معادل ۱۰ ریال به تیم کمک کرده است. هواداران استقلال آن روزها از مدیریت باشگاه شاکی بودند و اصلا دوست نداشتند به آن مدیران کمک کنند.

نیم میلیارد، ناقابل!

سال ۹۵ علی اکبر طاهری، مدیر عامل پرسپولیس بود و مشکلات مالی زیادی هم در این باشگاه وجود داشت. او تصمیم گرفت ماجرای پرداخت کمک مستقیم از هوادارها را مطرح کند و حساسی هم به این طرح آب و تاب داد. ماه‌های زیادی گذشت و کمک مالی قدم‌زها حتی به نیم میلیارد تومان هم نمی‌رسید. چند ماه بعد باشگاه رسماً از پایان این طرح خبر داد. آن هم در حالی که مجموع مبلغ جمع شده

سر و ته همه طرح‌های اقتصادی برای درآمدزایی در استقلال و پرسپولیس، مستقیماً به جیب مردم می‌رسد، آخرش هم قرار است باشگاه شماره کارت بدهد و از هوادار پول طلب کند. یکبار این هوادار حتی بدون آنکه خودش دقیق بداند، ماهانه هزینه زیادی را با سرویس پیامکی به حساب باشگاه می‌ریزد، یکبار ماجرای بورس مطرح می‌شود و طرفدار مثل نقل و نبات به باشگاه را می‌خورد و حساب‌ها را می‌کنند، اما آخر ماجرا، همیشه به نقطه اول برمی‌گردیم و باشگاه‌ها راهی جز دست دراز کردن جلوی هوادارها پیدا نمی‌کنند. اینکه ایده جذب سرمایه در باشگاه مطرح فوتبال ایران نسبت به دهه ۶۰ اصلاً عوض نشده، حقیقتاً جای نگرانی دارد. فوتبال ایران به لحاظ اقتصادی هیچ پیشرفتی نداشته و باشگاه‌ها هنوز مثل زلزله زده‌ها به دنبال کمک مردمی هستند. این یک بلا طبیعی نیست. فوتبال ایران دچار یک بلای مدیریتی است که

یک شکست دیگر

استقلال سال ۹۸ باز هم این طرح را تکرار کرد و باز هم نتیجه نگرفت. این بار ۱۲۵ میلیون برای آبی‌ها جمع شد که حتی کفاف هزینه‌های یک ماه باشگاه را هم نمی‌داد. جالب اینکه این طرح همیشه شکست خورده اما مدیران فوتبال ایران همچنان روی تکرار آن اصرار دارند. اگر چنین روش عجیبی نتیجه‌بخش بود، باشگاه‌های اروپایی خیلی زودتر به سراغ چنین کاری می‌رفتند. این اصلا روشی نبود که نتیجه خوبی برای فوتبال ایران به همراه داشته باشد.

بلاترین مبلغ قرارداد کالدرون

بلاترین مبلغ کمک‌های مردمی به یک باشگاه در فوتبال ایران، حدود ۲ میلیارد تومان بوده است؛ رقمی که پرسپولیس‌ها اواخر سال ۹۹ برای تیم‌شان جمع کردند و سال ۱۴۰۰ تکمیل شد. این رقم قرار بود بدهی به کالدرون را صاف کند اما این بدهی به ۴ میلیارد تومان رسیده بود. در حقیقت هر چقدر که هوادارها کمک کنند، بار هم مشکلات باشگاه حل‌نشدنی به نظر می‌رسد.